

har et betydeligt merarbejde i tiden omkring 1. juli med regnskabsafslutning, udarbejdelse af årsindberetninger og statistisk indberetning til ministeriet, og endelig har man i samme periode ferieproblemet; da det ovennævnte omregningsarbejde kræver særlig faguddannelse, kan opgaven kun i begrænset omfang klares ved hjælp af ekstrapersonale.

Som eksempel på, hvilken arbejdsmæssig belastning en enkelt omregning betyder, kan nævnes, at Københavns kommune hertil anvender omkring 10 000 overarbejdstimer i løbet af højst 7 uger, hvortil kommer, at også en væsentlig del af den ordinære arbejdstid anvendes til dette arbejde, således at en del løbende arbejde må udskydes til senere udførelse. De nævnte overarbejdstimer betyder en ekstraudgift på omkring 70 000 kr.

Man nærer af de anførte grunde afgørende betænkelighed ved, at 1. juli er valgt til igangsættelse og forhøjelse til næste 2 trin af folkepensionen, og skal i stedet foreslå 1. april eller 1. oktober.

At 1. juli er foreslået, står måske i forbindelse med, at det folkepensionsbidrag, med hvilket udgifterne til folkepension tænkes dækket, efter forslaget opkræves fra og med finansåret 1957—58. Det må imidlertid bemærkes, at skatter og dermed folkepensionsbidrag for april kvartal de fleste steder først indgår i løbet af juli kvartal, hvorfor der ikke pr. 1. juli kan være indgået tilstrækkelige bidrag til forlods dækning af udbetalingerne.

Folkepensionerne skal efter forslaget § 7 udbetales månedsvis forud af kommunerne, men der siges intet om statens refusion af udgifterne til kommunerne. Man må lægge vægt på, at der forlods stilles midler til udbetaling af folkepension til rådighed for kommunerne til fuld dækning af udgiften, således at disse ikke af egne midler skal udlægge penge til dette formål. Dette kan ske ved, at staten yder forskud (d. v. s. inden udbetalingen skal ske) til kommunerne, eller ved, at kommunerne anvender de for staten indkrævede folkepensionsbidrag til dækning af de afholdte folkepensionsudgifter, således at afregningen med staten sker kvartalsvis på nettobeløbsbasis.

Efter forslaget § 5, stk. 3, ydes for folke-

63 Udvalgenes betænkninger m. m.

pensionsbidragets beregning og opkrævning et vederlag, hvis størrelse fastsættes af finansministeren. Man tillader sig at anmode om, at der også skabes hjemmel for at yde et vederlag til kommunerne for administration af folkepensionsordningen iøvrigt, herunder modtagelse af ansøgninger om folkepension, udbetaling og regnskabsførelse, idet disse arbejder de fleste steder vil nødvendiggøre forøgelse af personalet, ligesom kommunerne vil få øgede udgifter til blanketmateriale, porto m. v. Da folkepensionen ikke kan siges naturligt at høre under kommunernes traditionelle forsørgelsesopgaver, finder man, at der bør gives dækning for disse udgifter.

Folkepensionsforslagets § 8 overfører en række bestemmelser om udbetaling m. v. af alders- og invaliderente til også at gælde for folkepension. Idet man henviser til en embedsmandsbetænkning fra 1950, skal man i tilknytning hertil foreslå, at det også overvejes, om man ikke burde ændre folkeforsikringslovens § 53, således at man standsede udbetaling af såvel alders- og invaliderente som folkepension ved indlæggelse i særforsoresanstalter m. v. og ved anbringelse i fængsler m. v., hvorved man kunne undgå en del korrespondance og en række besværlige omflytninger mellem forskellige offentlige kasser.

II. Forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring.

Nedenfor fremsættes bemærkninger vedrørende nogle af forslaget bestemmelser, medens bemærkninger vedrørende andre bestemmelser først fremføres i afsnit III om de økonomiske virkninger.

1. Ændring af grundbeløbenes størrelse:

I grundbeløbene indregnes efter forslaget rente-, beklædnings- og brændselstillæg samt særlige ydelser.

Man nærer megen betænkelighed ved, at brændselstillægget indregnes i grundbeløbet. Man må forudse, at mange rentemodtagere vil få besvær med ud af den månedlige rente at opspare beløb til anskaffelse af brændsel, hvorfor man i hvert fald i de største kommuner må vente et vist pres med hensyn til ydelser af ekstra brændselshjælp, som det kan blive vanskeligt at afslå og derfor må